

**Ethische Commissie
voor de
telecommunicatie**

**Ellipse Building
Gebouw C
Koning Albert II-laan 35
1030 BRUSSEL**

Beslissing nr. D-2011-010

Inzake

NV Paratel tegen Telefuture NV

1. Voorwerp

In deze beslissing doet de Ethische Commissie voor de telecommunicatie (hierna ook: "de Ethische Commissie") uitspraak over een dossier geopend ten laste van Telefuture NV in het kader van een procedure opgestart na een klacht ingediend namens de NV Paratel per brief van 28 november 2011.

2. Context en aangeklaagde feiten

De klacht van Paratel kan samengevat worden als volgt:

2.1. Context

Volgens de klacht sloten partijen op 17.02.2010 en 22.02.2010 kaderovereenkomsten Contentlevering.

De content in casu bestaat uit SMS profielen.

Paratel brengt naar voren dat:

- zij content op een server van haar uploadt.
- profielen gedurende verschillende timeslots uitgezonden worden op verschillende zenders uit VMMA-groep.

Meer in concreto gaat het *volgens de klacht* om de betalende SMS diensten geleverd via de shortcodes 7760, 7469 en 6674.

Partijen hebben volgens de klacht een ernstig conflict met betrekking tot de aanwending van deze shortcodes, omwille van (niet expliciet in de klacht beschreven) ernstige onregelmatigheden in het commercieel gebruik van de shortcodes door Telefuture.

Klager verwijst naar alle mails tussen beide partijen, waaruit volgens haar blijkt dat de betrokken onregelmatigheden door Telefuture de aanleiding en grondslag vormden van de beëindiging van de handelsrelatie tussen beide partijen op 22 juni 2011.

Paratel geeft aan dat het de betrokken shortcodes per 30 september 2011 overdroeg aan een andere leverancier.

2.2. Aangeklaagde feiten

Concrete aanleiding en grondslag voor de klacht is het gegeven dat Telefuture, volgens Paratel, gratis "spam-berichten" stuurt aan de consumenten die eertijds gebruik maakten van de betreffende shortcodes, dit om te melden dat de diensten van shortcodes 6674, 3074, 7469, 7550 veranderd zijn door de shortcode 7730, die door Telefuture beheerd wordt.

De inhoud van een dergelijk bericht luidt, volgens de klacht, als volgt:

"FREE SMS De diensten van SC 6674, 3074, 7469, 7550 waarna u gewend was berichten te sturen zijn nu veranderd door 7730 (1,5 euro/sms)."

Ofwel

"Let op !!De smscodes zijn verbeterd. Foto's en video's en veel spannends van jouw favoriete meisje. Sms vanaf nu naar 7730. Groetjes xxx."

Volgens de klager zijn dergelijke berichten in strijd met **artikel 42, tweede lid, en artikel 9 van het K.B. tot vaststelling van de Ethische code voor de telecommunicatie.**

3. Standpunt van de verwerende partij

3.1. Algemeen

Namens de verwerende partij Telefuture werd een schriftelijk verweer ingediend per brief van 30 december 2011.

Telefuture betwist de klacht van Paratel volledig.

3.2. Context

Volgens Telefuture heeft er tussen Paratel en Telefuture gedurende meer dan 20 jaren een handelsrelatie bestaan, die volgens Telefuture eind september 2011 op foutieve wijze werd afgebroken.

Telefuture wijst erop dat onder de beëindigde handelsrelatie tussen partijen meer betaalnummers gezamenlijk uitgebaat werden dan de short code 7750, 7469 en 6674, vermeld in de klacht van Paratel. Volgens Telefuture betrof de gezamenlijke uitbating ook de shortcode 3074, (niet nader genoemde) IVR-nummers¹ en teletext.

Uit het schriftelijk verweer van Telefuture (inclusief de als bijlage bij het verweer gevoegde bewijsstukken) komt naar voor dat Telefuture van mening is dat zij:

- de persoon is die de betrokken chatdiensten heeft ontwikkeld;
- het klantenbestand heeft opgebouwd en gefideliseerd;
- de persoon is bij wie de eindgebruikers geregistreerd zijn.

3.3. Verweer ten aanzien van de klacht

3.3.1. Telefuture brengt naar voren dat Paratel niet de hoedanigheid heeft van eindgebruiker of consument van telecommunicatiediensten

3.3.2. Telefuture is van mening dat zij, na afkoppeling van de door haar ontwikkelde diensten en de overdracht door Paratel van de short codes naar een concurrent, de bij haar geregistreerde eindgebruikers terecht heeft ingelicht dat de door haar ontwikkelde communicatiedienst beschikbaar was op een andere shortcode.

3.3.3. Aangaande de klacht die tegen haar gericht werd voert Telefuture eerst aan dat Paratel geen enkel concreet bewijsstuk over een schending van de Ethische Code voorlegt.

Telefuture argumenteert vervolgens dat er geen overtreding werd begaan op artikel 42, tweede lid van de Ethische Code, aangezien de inlichting die Telefuture gaf verstrekt werd

¹ Nummers van het type "spraak". Qua betaalnummers kan het gaan om 070-nummers of nummers uit de nummerreeks 090X.

aan de reeds bestaande klanten van Telefuture, betreffende dezelfde betalende berichtendienst waarvoor zij zich al aangemeld hadden. Ook verwijst Telefuture naar het Verslag aan de Koning bij de Ethische Code aangaande artikel 42 (*Belgisch Staatsblad*, 21 juni 2011, p. 36518)².

Volgens Telefuture is er tot slot evenmin een overtreding geweest van artikel 9 van het KB Ethische Code. Er zijn volgens Telefuture inderdaad geen ongevraagde boodschappen verzonden, vermits het over dezelfde dienst en dezelfde consumenten gaat.

4. Advies van het Secretariaat van de Ethische Commissie en repliek Paratel

In zijn verslag van 08/02/12 merkte het Secretariaat betreffende de overtreding van art.9 van de Ethische Code op dat er in de klacht van Paratel geen bewijs werd geleverd van het gebruik van een betaalnummer voor het verzenden van ongevraagde boodschappen door Telefuture.

Op 01/03/12 zette Paratel in een brief aan de Ethische Commissie zijn repliek op het verslag van het secretariaat uiteen. Deze brief bevatte details van facturen waarop uitgaande berichten van Telefuture via de short-code 8618 vermeld staan en foto's van GSM-schermen, waaronder een foto met een GSM-scherm waarop een boodschap gelijkaardig aan de door Paratel aangeklaagde boodschappen te zien is, afkomstig van het nummer 8618.

5. Beoordeling door de Ethische Commissie

5.1. Beschrijving van de rol van de partijen

Op grond van de inhoud van de samenwerkingsovereenkomsten die aan de Ethische Commissie zijn toegestuurd per brief namens Paratel van 31 januari 2012 kan de rol van partijen als volgt worden samengevat:

1. Partijen werk(t)en samen om **chatdiensten** aan te bieden via SMS short codes, die ter beschikking gesteld worden door de Belgische mobiele operatoren. De samenwerking omvatte ook het promoten en commercialiseren van de ontwikkelde dienst via televisiezenders (met name de zenders behorende tot de Vlaamse Media Maatschappij ("VMMa")-groep).

2. Telefuture levert de "Content".

Uit het geheel van de contractsbepalingen kan afgeleid worden dat dit onder meer inhoudt dat Telefuture:

- ("*fictieve*") SMS profielen, bestaande uit een (profiel)foto en (niet nader gespecificeerde) tekst, aan Paratel aanlevert³;

² Volgens Telefuture blijkt uit het Verslag aan de Koning dat voor het geval eindgebruikers zouden worden uitgenodigd om deel te nemen aan een andere betalende berichtendienst (wat volgens Telefuture hier eigenlijk zelfs niet aan de orde is) dit geen verboden praktijk is wanneer de berichten worden gestuurd naar niet-uitgeschreven eindgebruikers.

³ Kaderovereenkomst Contentlevering dd. 17 februari 2010 – rubriek "Content".

- zorgt voor interactiviteit in het kader van een sms-applicatie (“bv: lovematch”) ⁴ of voor erotische content⁵;
- adverteerder en producent is voor het programma Sexpression op 2BE⁶.

3. Paratel neemt de volgende activiteiten op zich:

- a) zij monteert de inhoud geleverd door Telefuture tot een programma met het oog op uitzending op televisie⁷;
- b) zij zet content/sms profielen op haar technisch platform (server) met het oog op het verlenen van interactieve mobiele diensten⁸ (via de verbindingen die Paratel heeft met de SMS-centrales van de mobiele operatoren)
- c) zij verzorgt de “follow up” van dat technisch platform⁹;
- d) zij onderhandelt en sluit uitzendovereenkomsten ten aanzien van de televisieomroepen;
- e) zij verzorgt de administratieve opvolging van de uitzendovereenkomsten, met inbegrip van facturatie, inning en rapportering¹⁰;
- f) zij voert onderhandelingen met de mobiele operatoren om shortcodes ter beschikking te stellen aan (in casu) Telefuture¹¹;
- g) zij ontvangt betalingen van de mobiele operatoren en stort een afgesproken gedeelte door aan (in casu) Telefuture¹².

5.2. Het recht van Paratel om klacht in te dienen

5.2.1. Voorzover Telefuture met haar opmerking in haar schriftelijk verweer in verband met de hoedanigheid van Paratel impliceert dat Paratel niet de hoedanigheid heeft om klacht in te dienen bij de Ethische Commissie dient erop gewezen te worden dat artikel 7, §1, van het koninklijk besluit van 1 april 2007 betreffende de procedure voor en de praktische regels in verband met de werking van de Ethische Commissie voor het aanbieden van betalende diensten via elektronische-communicatienetwerken (hierna ook: het “KB Procedure” of “het KB van 1 april 2007” genoemd) een klachtrecht verleent aan:

“[e]enieder wiens belangen geschaad zijn of kunnen worden door een vermeende inbreuk op de Ethische Code”.

Het Verslag aan de Koning bij dit artikel stelt:

“Artikel 7, § 1, voorziet dat een klacht kan ingediend worden door éénieder wiens belangen geschaad zijn of kunnen worden door een vermeende inbreuk op de Ethische Code. Deze bepaling is ruim. Niet alleen eindgebruikers maar ook met de dienstenaanbieder concurrerende ondernemingen kunnen om concurrentiele

⁴ Kaderovereenkomst Contentlevering dd. 17 februari 2010 – rubriek “Content”. Zie eveneens punt 6, 8ste bullet point Raamcontract Paratel – Tell Belgium nv dd. 2 juli 2004 en in het bijzonder de citaten aangehaald in het verslag van het Secretariaat van de Ethische Commissie.

⁵ Kaderovereenkomst Ero contentlevering dd. 22 februari 2010 – rubriek “Content”

⁶ Richtlijnen voor Sexpression dd. 18 maart 2011

⁷ Afleiding uit definitie “Content” in punt 1 Algemene voorwaarden Contentlevering.

⁸ Definities “Dienst” en “IMS-Diensten” punt 1 Algemene voorwaarden Contentlevering

⁹ Punt 6.2.1. Algemene voorwaarden Contentlevering; in het licht van punt 2 van het Raamcontract Paratel – Tell Belgium nv dd. 2 juli 2004 zoals vermeld in de citaten aangehaald in het verslag van het Secretariaat van de Ethische Commissie.

¹⁰ Punt 6.2.3 Algemene voorwaarden Contentlevering.

¹¹ Punt 6.3.(b) Algemene voorwaarden Contentlevering.

¹² Punt 5.3 Algemene voorwaarden Contentlevering.

redenen een belang hebben bij het aanklagen van een inbreuk op de Ethische Code. Voorts is het niet noodzakelijk dat een inbreuk op de Ethische Code reeds (belangen)schade heeft veroorzaakt. Een mogelijkheid tot belangenschade volstaat (bv. wanneer een factuur, zoals achteraf blijkt, terecht niet betaald werd).” (Belgisch Staatsblad, 12 april 2007, p. 20.183).

Dat Paratel niet de hoedanigheid heeft van eindgebruiker of consument van telecommunicatiediensten ontnemt haar dan ook niet het recht om een klacht neer te leggen bij de Ethische Commissie¹³.

5.2.2. Artikel 7, §1, KB Procedure vereist een (actuele of potentiële) “belangenschade” veroorzaakt door een vermeende inbreuk op de Ethische Code.

De vraag kan gesteld worden of een dergelijke belangenschade in casu voorhanden is.

De klacht van Paratel komt er in essentie op neer dat zij Telefuture verwijt getracht te hebben gebruikers van de shortcodes 6674, 3074, 7469, 7550 door middel van SMS-berichten over te halen om een dienst aangeboden onder de shortcode 7030 te gebruiken.

Zonder op dit ogenblik in te gaan op de discussie ten gronde (met name of een betalende dienst geleverd via een elektronische-communicatienetwerk vereenzelvigd wordt met het SMS korte nummer waaronder het aangeboden wordt of niet; cfr infra) is een dergelijk verwijt dat een persoon betrokken bij het aanbod van betalende diensten door middel van een klacht kan voorleggen aan de Ethische Commissie, omdat zij er belang bij heeft dat met haar concurrerende ondernemingen (per hypothese net zoals zij) de regels in acht nemen.

Het aldus (al dat niet vermeende) geschade belang is het belang om onder gelijke voorwaarden te concurreren (principe van het “*level playing field*” – gelijk speelveld)¹⁴.

5.3. Wat betreft de inbreuken

5.3.1. Inbreuk op artikel 9 Ethische Code

Artikel 9 verbiedt **een betaalnummer** te gebruiken voor het voeren van ongevraagde reclame of enige andere ongewenste commerciële handeling.

De foto’s door Paratel genomen van de berichten verstuurd door Telefuture tonen aan dat deze werden verstuurd via de short-code 8618, wat geen betaalnummer is.

Er is verder geen enkel element in het dossier dat staft dat er een betaalnummer werd gebruikt.

De Ethische Commissie stelt vast dat de inbreuk op artikel 9 van de Ethische Code niet bewezen is.

5.3.2. Inbreuk op artikel 42, tweede lid, Ethische Code

¹³ De Ethische Commissie heeft in Dossier 2011-05 een zaak uitgesproken waarin een mobiele operator een klacht neerlegde tegen een dienstenaanbieder.

¹⁴ Het is in ieder geval zo dat de passage “*om concurrentiele redenen*” in het Verslag aan de Koning begrijpt dient te worden. Het is niet de taak van de Ethische Commissie om de concurrentie-verhoudingen tussen de verschillende partijen betrokken bij het aanbod van betalende diensten te reguleren.

Artikel 42, tweede lid, Ethische Code bepaalt: “Onverminderd de toepassing van de artikelen 34 en 43, worden persoonsgegevens na de uitschrijving uit de dienst of na afloop van de dienst onmiddellijk vernietigd.”

Het Verslag aan de Koning betreffende artikel 42 (waarnaar Telefuture verwees in haar schriftelijk verweer) stelt:

“Artikel 42 legt een link met de naleving van bepaalde principes van de privacywet. Het is vaste rechtspraak van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer dat de telefoonnummers die door eindgebruikers worden gebruikt beschouwd worden als persoonsgegevens in de zin van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens. In toepassing van de bepalingen van artikel 42 is het bijvoorbeeld verboden om eindgebruikers, die zich ingeschreven hebben voor een bepaalde betalende berichtendienst, te contacteren om hen uit te nodigen om deel te nemen aan een andere betalende berichtendienst (zelfs niet door middel van een gratis SMS-bericht (een zogenaamde ‘teasing-SMS’)), indien zij niet uitdrukkelijk, voorafgaandelijk en op geïnformeerde wijze daarmee hebben ingestemd. Bij uitschrijving uit een dienst is deze praktijk totaal niet meer toegestaan.”

Om te beoordelen of Telefuture deze bepaling heeft geschonden, dient beslist te worden wie op grond van de in het dossier aanwezige elementen de betalende dienst aanbiedt.

Artikel 134, §2, derde lid, van de wet van 13 juni 2005 betreffende de elektronische communicatie, zoals gewijzigd door artikel 30 van de wet van 18 mei 2009 houdende diverse bepalingen inzake elektronische communicatie bepaalt inderdaad:

“De personen die betalende diensten via elektronische communicatienetwerken aanbieden [...] zijn verplicht de bepalingen van de Ethische Code voor de telecommunicatie in acht te nemen.”

De Ethische Commissie is, niettegenstaande het gegeven dat artikel 1 van het KB Procedure definitief geeft van een “betalende dienst via een elektronisch-communicatienetwerk” en van “dienstenaanbieder”, vrij om te bepalen wie de persoon is die een betalende dienst via een elektronische communicatie aanbiedt.

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft in zijn advies 42.279/4 van 5 maart 2007 op het ontwerpKB, dat het KB Procedure van 1 april 2007 geworden is, immers het volgende gesteld betreffende artikel 1:

“De voorliggende bepaling strekt ertoe de begrippen “betalende dienst via een elektronische communicatienetwerk” en “dienstenaanbieder” te definiëren teneinde de werkingssfeer van het ontworpen besluit te omschrijven.

Zo een werkwijze kan niet worden aanvaard.

Uit artikel 134 van de voormelde wet van 13 juni 2005 vloeit immers voort dat de Ethische Commissie voor de telecommunicatie ermee belast is toe te zien op de naleving van de Ethische Code waarvan in paragraaf 2 van die bepaling sprake is en om in voorkomend geval wegens schending van die Code administratieve geldboetes of straffen op te leggen.

In artikel 134 wordt overigens aangegeven welke personen zich aan de Ethische Code moeten houden, namelijk de personen die betalende diensten via elektronische communicatienetwerken aanbieden”.

Wanneer de Koning ter uitvoering van artikel 134, §1, eerste lid, tweede zin, van voornoemde wet van 13 juni 2005 de procedure en de praktische regels in verband met de werking van de Ethische Commissie bepaalt, is het Hem niet toegestaan het wettelijk begrip “betalende dienst via een elektronisch communicatienetwerk” en “dienstenaanbieder” te definiëren, noch om zodoende de werkingssfeer van de ontworpen tekst te definiëren of te omschrijven.

Artikel 1 van het ontwerp dient te vervallen.” (Belgisch Staatsblad, 12 april 2007, p. 20.188 - 20.189)

De “diensten” in casu die via betaalnummers aan de eindgebruikers aangeboden worden bestaan in essentie uit het voeren van chatconversaties met geïnteresseerden.

Om daartoe over te kunnen gaan moeten de geïnteresseerden zich overeenkomstig artikel 89 van de Ethische Code registreren.

Geregistreerde eindgebruikers moeten overeenkomstig artikel 97, §1, van de Ethische Code kunnen uitschrijven door het verzenden van “STOP”, eventueel gevolgd door een sleutelwoord.

Het gevolg van die registratie en vervolgens het voeren van chatconversaties en desgevallend het uitschrijven uit de dienst is dat er persoonsgegevens van de eindgebruiker, waaronder diens GSM-nummer, diens verzoek om registratie en diens SMS-berichten (waaronder desgevallend diens verzoek om uitschrijving), worden verwerkt.

Deze stroom van berichten is in fine gericht aan Telefuture en de chat-operatoren die deze laatste aanneemt en uitbetaalt¹⁵. Paratel levert het technisch platform dat ervoor zorgt dat deze berichten bij Telefuture aankomen en dat de berichten die Telefuture en diens chat-operatoren terugsturen bij de eindgebruiker geraken¹⁶.

Door het beëindigen van de commerciële relatie tussen Paratel en Telefuture levert Paratel niet langer het technische platform via dewelke de premium SMS-chatconversaties tussen Telefuture en zijn (geregistreerde) klanten verliepen.

Na het beëindigen van de relatie tussen partijen is:

- Paratel klaarblijkelijk in staat om de Short Codes die zij ter beschikking stelde van Telefuture¹⁷ ter beschikking te stellen van een andere Contentleverancier;
- Telefuture klaarblijkelijk in staat om een database van geregistreerde eindgebruikers aan te wenden om hen berichten te sturen om – om het met de woorden gebruikt in de klacht van Paratel dd. 28 november 2011 te zeggen- “te melden dat de diensten van shortcodes 6674, 3074, 7469, 7550 veranderd zijn door de shortcode 7730”.

Het veranderen van het technisch platform en de short code waarmee de one-to-one chatapplicatie van Telefuture wordt aangeboden impliceert niet dat de dienst *ipso facto* is afgelopen in de zin van artikel 42, tweede lid, Ethische Code en nog minder dat er is

¹⁵ Zie Raamcontract Paratel – Tell Belgium nv, punt 6, 8ste bullet point, laatste streepje zoals aangehaald in het verslag van het Secretariaat van de Ethische Commissie.

¹⁶ Zie onder meer Kaderovereenkomst Contentlevering dd. 17 februari 2010, rubriek “Content” en in het bijzonder de citaten aangehaald in het verslag van het Secretariaat van de Ethische Commissie.

¹⁷ Zie onder meer artikel 6.3. (b) Algemene Voorwaarden Contentlevering Paratel en in het bijzonder de citaten aangehaald in het verslag van het Secretariaat van de Ethische Commissie.

uitgeschreven uit de dienst ¹⁸ en dus dat de persoonsgegevens van de klanten dienden vernietigd te worden.

Telefuture mag dan ook de persoonsgegevens gebruiken om klanten in te lichten over het wijzigen van de short-code.

De Ethische Commissie stelt vast dat er geen inbreuk werd gepleegd op artikel 42, tweede lid, van de Ethische Code.

6. Beoordeling door de Ethische Commissie

- na op 28 maart 2012 de vertegenwoordigers van Telefuture NV en NV Paratel gehoord te hebben op de hoorzitting,

- na kennis genomen te hebben van het dossier,

- na beraadslaging en beoordeling van de zaak op 28 maart 2012,

1. stelt vast dat Telefuture NV geen inbreuk pleegde op artikel 9 en artikel 42, tweede lid van het koninklijk besluit van 9 februari 2011 tot vaststelling van de Ethische Code voor de telecommunicatie;
2. wijst de klacht van NV Paratel af.

7. Beroepsmogelijkheden

Overeenkomstig de wet van 6 juli 2005 betreffende sommige juridische bepalingen inzake elektronische communicatie heeft de belanghebbende de mogelijkheid om tegen deze beslissing beroep in te stellen bij het hof van beroep van Brussel, Poelaertplein 1, B-1000 Brussel. Het beroep wordt, op straffe van nietigheid die ambtshalve wordt uitgesproken, ingesteld door middel van een ondertekend verzoekschrift dat wordt ingediend ter griffie van het hof van beroep van Brussel binnen een termijn van zestig dagen na de kennisgeving van het besluit of bij gebreke aan een kennisgeving, na de publicatie van het besluit of bij gebreke aan een publicatie, na de kennisname van het besluit.

Het hoger beroep wordt overeenkomstig artikel 1056 van het Gerechtelijk wetboek ingesteld: 1° bij akte van een gerechtsdeurwaarder die aan de tegenpartij wordt betekend; 2° bij een verzoekschrift dat, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, ingediend wordt op de griffie van het gerecht in hoger beroep; 3° bij ter post aangetekende brief die aan de griffie

¹⁸ De Ethische Commissie verduidelijkt dat een dienst bijvoorbeeld is afgelopen, wanneer een spelsessie in de zin van artikel 65 is doorlopen of wanneer het aantal sms'en nodig om een bestelde betalende berichtendienst af te nemen bij de eindgebruiker is toegekomen (zie artikel 33, §3). Betreffende een chatdienst is een dienst afgelopen, wanneer de persoon die de chatdienst animeert beslist geen berichten meer in antwoord op berichten van de eindgebruiker te sturen of aankondigt te stoppen met het aanbieden van de dienst. De Ethische Commissie verduidelijkt dat er wordt uitgeschreven uit een SMS chatdienst, wanneer de eindgebruiker "STOP" eventueel gevolgd door een sleutelwoord verzendt naar het nummer waarvan de betrokken chatdienst gebruik maakt (zie artikel 97, §1, Ethische Code).

wordt gezonden; 4° bij conclusie, ten aanzien van iedere partij die bij het geding aanwezig of vertegenwoordigd is. Met uitzondering van het geval waarin het hoger beroep bij conclusie wordt ingesteld, vermeldt de akte van hoger beroep, op straffe van nietigheid de vermeldingen van artikel 1057 van het Gerechtelijk wetboek.

8. Bekendmaking

Deze beslissing zal, overeenkomstig artikel 32, §3, van het koninklijk besluit van 1 april 2007 betreffende de procedure voor en de praktische regels in verband met de werking van de Ethische Commissie voor het aanbieden van betalende diensten via elektronische-communicatienetwerken, door toedoen van het secretariaat gepubliceerd worden op de website van de Ethische Commissie www.telethicom.be. De publicatie zal plaatsvinden na vertaling van de beslissing naar het Frans.

Gedaan te Brussel, op 25 juni 2012,

Voor de Ethische Commissie voor de telecommunicatie

Willem Debeuckelaere
Voorzitter